

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institutio S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

LXXV. Infans morti proximus, minore quam horæ spatio sanatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

sanctus in vilitate Societati veste, palliatus; ætatis specie virili, vultu quem nullum ubi hoc miraculum contigit satis assimilaret apographum, infans alacer, & festiuus gerulæ corridens, pannus quo fuerat inuolutus in imò fenestræ iacebat.

Mutinæ anno 1605. Alberti Fontanæ filiolo ardens febris, capitisque ac faucium tumor, sic animæ viam obstruxerat, vt nisi agerrimè spiritum ducere non posset, nedum nutricis lac sugere. Lugebat mater iam iam præfocandum; matris cognata Linia Fontana, eius æquè vt infantis miserta, in genua procidens valetudinem puero ab S. Ignatio petiit cuius mirificè patrocínio confidebat, tum eius reliquiis quas gestabat in cruce argentea, guttur eius signauit, inflatione mox & febris, horæ non integræ spatio difflatis, puer, vt vnquam egregiè valuic.

LXXV.

*Infans moriè
proximè, mi-
nore quam
hora spatio
sanatur.*

Coloniæ Gerardus Otmarlesius Sacerdos è Societate cum anno sæculi duodecimo ex morbo periclitaretur, votum S. Ignatio nuncupauit, & sacris ipsius lipsanis pectus, & caput consignauit, vitæ de cetero vsque adeo securus, vt cum validissimis febribus per decem dies æstualet, nunquam illi de morte dubitatio succurreret: nocte porro hos dies consecuta, ex inopinato deliquio resectus, eos crurum dolores expertus est, quibus in vita nihil passus esset crudelius, ratúsque id præter naturam esse, proximam ex eo sanationem expectauit, inde abalienatus ab sensibus, paulo post sensit inhalari sibi in os exilem flatum, sed vna immensis animum inundare deliciis, argumento receptæ sanitatis: vnde in cantum eucharisticum. Te Deum erupit, festis lachrimis & pio singultu verba pene singula interpungens.

LXXVI.

*Periculose
agrotum sa-
natur.*

Maceratæ Anno proximi sæculi nono supra nonagesimum, expetita sunt preces Lucretiæ Aurispæ ad S. Catharinam Antistitæ, pro Isabella Moronia, illic educata, tunc grauius admodum agrotante. Illa multam in noctem precata cum ad quietem se composuisset, videre visa est Martyres Virgines, Catharinam, & Vrsulam eius cœnobij patronas quæ dicerent saluam fore Isabellam beneficio S. Ignatij Societatis Iesu Fundatoris; mandarent præterea id illi nunciari: monerique illam, esset in posterum in hospitatorem tam beneficum grata. Sub hæc videbat Isabellam è lecto assurgere in genua, & S. Ignatio gratias agere. Experrecta miratur id somnium, quod S. Ignatium nec de illa valetudine rogasset, nec cum vnquam peculiariter conuisset; quærit ex Valterio medico, quo statu Isabellæ res essent, & audiens, pessimo, iubet ab se illorum fieri certiore quæcumque audisset, & vidisset. Sed quo tempore Virgines, Lucretiæ obiectæ fuerant, Isabellæ eodem Ignatius, præstanti ac splendida specie adstiterat, & manu præhensam certa sanitatis expectatione confirmarat, monerátque de genibus Deo gratias agere, à quo id illi donum impetrasset, & visa sibi erat iubenti paruissè. Huius autem visi, ac promissi gaudio excitata, longè se à periculo cui indormierat deprehendit; matri, & socru sibi adstantibus, somnium exponit; & valetudinem promissam, quod vtrumque

LXXVII.

*Similis præ-
cedenti sana-
tio.*